

בשעה



ד' יעותק יבוץ הזזרע
ד' סיוון תשע"ו (24) 10.6.2016
~~~~~

## חג שבועות שמחה!

### תשע"ו



## הטליון צרה

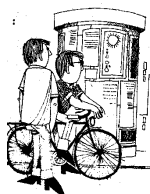
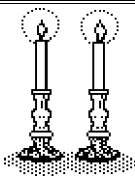
תמונת השבוע  
עצבונת תרבות  
סלינו אל כתפיו  
אל חט השבועות  
פריצה מולבדים  
הצומח אמוציאון  
צבתי פריצה של מלכירה  
נכתה בהצופה  
ממוצעון אמרע הצדק  
טיסת פריצה  
עיצוב חסכון חסות  
עצבונת מצי הרבה  
לצברה של ורצה  
אל שיפור ושימור האס  
הצומח אהרצאה  
"ארבע עות" - יצאות חזרה

שבת שלום

חט שח

ושבוע טוב





## עדכוני תרבות לחודשים יוני – יולי

בערב שבת, 10.6.16, בשעה 21.00, במועדון, נשמע את

נילי אברמסקי בנושא: "הריצה כמסע החיים – כלי להעצמה אישית, עוצמה ויכולת

להתמודד עם אתגרי החיים".

ביום שבת, 11.6.16, נחגוג את חג השבועות בטקס בשדה. כל הפרטים בעמ' 3.

ביום שלישי, 14.6.16, פתיחת התערוכה "נכתב בהזורע" – במסגרת חודש הספר ובמסגרת שנת ה – 80 להזורע.

ביום שני, 20.6.16, בשעה 18.00 במועדון, "סבתא תעשי לוי לויק" – הפויסבוק ככלי תקשורת בין "גיל הזהב" לדור הבא – הרצאה של יעל כרמי.

ביום שישי, 1.7.16 נפתח את החופש הגדול בהפנינג מתנפחים בבריכה, בין השעות 16.00 – 18.00.

ביום שבת, 2.7.16 תתקיים במוזיאון הופעה של האמן מארק אליהו.

המופע בתשלום, לחברי הזורע ישמרו 50 כרטיסים במחיר מוזל של 45 ₪, מחיר כרטיס בהזמנה מוקדמת – 70 ₪ וביום המופע – 85 ₪.

בילוי נעים, ענת

מרכז גשר מודיע:  
לכל משתתפי חוג קולנוע הנאמנים-  
החוג בהדרכתו של דוד בראון יוצא לפגרת קיץ.  
נפגש שוב בהמשך....



# סלינו על כתפינו ראשנו אטורים

את חג השבועות נחוג ביום שבת, 11.6.16.

## בתכנית:

בשעה 17.00 נרד כולנו לטקס שבועות קצר בשדה מול שלוש המשאלות.

לאחר הטקס נעבור למתחם של השלחין שם יערך יריד חקלאי אתגרי מלווה בתחרויות ומשחקים.

לאורך כל האירוע תוגש ארוחת ערב בתשלום. ניתן ורצוי לקנות תלושים לארוחה במכירה מוקדמת בחדה"א כדי להמנע מתורים.

ניתן יהיה גם לקנות תלושים במקום.

לקראת שעות הערב יפתח במקום בית קפה.

אחרי בית הקפה יתקיים מופע של עיליי בוטנר וילדי החוץ.

## הכניסה למופע תתאפשר רק אם

### 3מידי לילה!

חברים, מועמדים ובני קיבוץ שחיים בהזרע יקבלו צמידים.

חברים שמעוניינים להזמין אורחים למופע יוכלו לקנות

עבורם צמיד במחיר 20 ₪.

שבועות - החג היחיד משלוש הרגלים, שהתורה אינה מציינת את התאריך (היום והחודש), שבו הוא חל.

תאריך החג נקבע במקרא על פי ספירת העומר, המתחילה בחג הפסח. בסיום הספירה של שבעת השבועות, ביום ה- 50, חל חג השבועות. ספירת השבועות היא כנראה המקור לשם החג.

לחג השבועות יש במקרא משמעות חקלאית ולא משמעות היסטורית-לאומית, ומכאן שני שמותיו הנוספים: חג הקציר וחג הביכורים. המשמעות ההיסטורית - מתן תורה - ניתנה לחג אחרי תקופת המקרא: בתקופת המשנה והתלמוד, במהלך הקביעה של הלוח העברי, נקבע התאריך ו' בסיוון כתאריך המציין את זמן מתן תורה ואת חג השבועות.

במשנה נוסף לחג השבועות עוד שם - עצרת, ובמדרשים מאוחרים הוא נקרא "עצרת של פסח".

בספרד של ימי הביניים נוסף לחג השבועות "תיקון" - הוא תיקון ליל שבועות.

כינוי לסדר לימוד המיועד לליל חג השבועות, הכולל התחלות וסיומים של פרקי התורה ובנוסף משמש לציון לימוד התורה המסורתי בליל חג השבועות הנמשך כל הלילה. על פי המסורת, התורה ניתנה לעם ישראל בבוקר חג השבועות והלימוד הוא ההכנה ליום מתן התורה. מקור המנהג בספר הזוהר שהופץ לרבים במאה השלוש עשרה ומאז<sup>[1]</sup> נפוץ המנהג ברוב קהילות ישראל.

השם תיקון ליל שבועות הגיע מספר הזוהר, שם מופיעה המילה הארמית "תיקון", שפירושה בעברית- "קישוט". הכוונה היא שהאנשים שאומרים את ה"תיקון" הם השושבינים המקשטים את הכלה - התורה, במהלך הלילה, לקראת כניסתה לחופה למחרת בבוקר, בעת קריאת עשרת הדיברות.

יש המסבירים זאת מלשון התקנה - התכוננות לקבלת התורה שהיהודי אמור להרגיש כל שנה מחדש ביום בו ניתנה התורה. טעם נוסף שניתן לכינוי 'תיקון' הוא שלימוד התורה בלילה שלפני מתן תורה מתקן את חטאם של בני ישראל אשר על פי האגדה במדרש שיר השירים רבה ישנו עד מאוחר ביום מתן תורה, במקום לצפות בכיליון עיניים והקב"ה נאלץ להעיר אותם בקולות וברקים. (ממקורות אינטרנטיים).

~~~~~

מושג "תיקון ליל שבועות", הפך במשך השנים למנוף רחב המניע עיסוק ולימוד לילי בכל רחבי הארץ, בתחומים וכיוונים רבים, הנוגעים לתפיסות שונות והשקפות על מעגלי החיים וערכיהם מתוך היבטים חברתיים, רוחניים, תרבותיים, חינוכיים, פילוסופיים.

אחרי שמשך שבר את הלוחות הראשונים שניתנו על הר סיני, כי העם לא היה ראוי להם, נכתבו הלוחות שנית. עם כל המשתמע והמתחייב מהנכתב בהם. אותה ירושה מופקדת בידינו ומועברת לדורות הבאים. אם נשגיח שתעמוד איתן מול כוחות ההרס ותהפוכות הזמן, יהיה העולם אנושי יותר, יציב יותר, מואר ומאיר דרך.

ואולי אותם "השברים" ההם, הם כל מה ששבור או סדוק, בחיי היומיום של אדם וחברה, הזקוקים לתיקון תמידי, ואין סוף לצורך ולהכרח של תיקון. לבנות, לתקן, להדביק שברים ומשברים וחזור חלילה.

מזכיר עם הגב לקיר

(פרידה מנטע ואסף)

אסף, מזכיר צעיר ונמרץ
שמחומר משובח קורץ
משקיע זמן, מאמץ וכישרון
מהרגע הראשון ועד אחרי האחרון

ונטע – ללא רתע, עומדת מול חברים
בעלי צרכים מיוחדים, למודי משברים
ליבה בקליטה, בדירות, בריאות ורווחה
הרחק מעיני הציבור, אך קרוב לפרט וצרכיו.

שניכם נותנים את הנשמה, והחברים פוסקים
"שליחי מצווה לעולם ניזוקים" ...
אני מתבונן על שניכם, תוהה ומתבאס
כמה תעצומות נפש אדם יכול לגייס
ואחרי שמביעים בהם אי אמון שכזה,
לא לנטוש את הבמה לפני תום המחזה?

ועתה, יש למי להעביר את השרביט
ובשמינו שוב יזרח כוכב שביט
ברוכה הבאה נרקיס מלכת הביצה,
לעזרתך מתייצבים מז"פ והמועצה!

את, נטע, נשארתי איתנו
כי צרכינו המיוחדים לא תמו
ואתה, אסף, אל ירך לבבך
עלילות רבות עוד נכוננו לך

דרככם בהמשך אולי אינה סוגה בשושנים
אך צברתם ניסיון ואתם בעניינים
אז נאמר לכם: תודה ולהתראות
כי שניכם לקהילה יקרים עד מאד!!

דובי זמר

בהזרע לא קל להיות מזכיר
בעיות וצרות מקיר אל קיר
להנהיג קהילה רב תרבותית ורב דורית
נראית על פניה משימה בלתי אפשרית:

חברים דעתניים, עקשנים, בלתי מתפשרים
על כל קוצו של יוד עושים שרירים
יותר מידי רגשות של תסכול וקיפוח
זה עם הראש באדמה, וזה עם החזה נפוח...

נבחרת לתפקיד – אז הינך נועד
להיות לחוץ בין החברים והממסד:
את מי להעדיף? את הקיבוץ או החבר?
להתחבר למצוקת היחיד? על העקרונות לוותר
וכשצוברים ניסיון וריקושטים מהציבור
האסימון נופל, ואז זה לגמרי ברור
שלקיבוץ ולחבר יש אותו אינטרס
ותפקיד המזכיר את שניהם לשרת
כדי שהקהילה שלנו רבת הפוטנציאל,
תתפתח, תשגשג ותמריא לה אל על...

הרבה תלאות, מהמורות, פה ושם לא נעים
המסע הזה של שינוי אורחות חיים.
לקחת החלטה בת מאה ושמונה עמודים,
לפרוט לפרוטות, להפריט לפרטים...

להבין, לתקן, להנהיג וליזום
לחשוב על המחר לא פחות מהיום
להביא לידי גמר הסדרי דיור וסיעוד
לרדת לפרטים, לגלות חריפות ובקיאיות.

בחג שבועות, יום ראשון 12/6/16, המוזיאון יהיה

פתוח לקהל הרחב בין השעות 10:00-16:00

חג שמח, מצוות המוזיאון

שלום לכולם,

יש יתרון שהפרידה הרשמית מגיעה 1/2 שנה אחרי שנפרדתי מלהיות מזכירה. אני יושבת בחדר-אוכל ומכל שולחן ניבטות אלי תמונות בשחור-לבן מחיי הקהילה- ילדים משחקים מקשיבים, צעירים בונים שומרים, הווי העבודה וחגים- שמחה של עשייה יצירה משותפת, והזכות שניתנה לנו להיות שייכים לפרויקט חיים כל-כך ייחודי. אנחנו כאן בזכות אותם אנשים שחלמו והגשימו חלומם. ואנחנו כאן בזכות עצמנו שבחרנו להמשיך ולהיות חלק מהפרויקט הזה.

פרידות משולבות בחיינו לכל הדרך וגם פרידות שאנחנו בוחרים הן לא פשוטות. לקח לי זמן להבין את השינוי, שינוי תפיסה, עצמאות, אחריות, החלטה על היש והיחד. ובתפקיד מזכירת פרט ליישם את מה שהחלטנו, להבין, לטוות את החוטים החדשים ברקמה הישנה. לשלבם, לתת מובן ותחושת ביטחון. ללוות את האנשים בתהליך ההבנה שנבנה משהו חדש. נפרדים ובונים ובעיקר ממשיכים יחד.

תודה לחברי הזורע שאפשרו לי להיות מזכירת פרט בתקופה כל-כך משמעותית לקהילה שלנו. לכל אחד מחברי הקיבוץ סיפור חיים, הסיפור שלו ומודה שאפשרתם לי להיות שותפה לעיתים. תודה לכל היושבים פה ששותפים בחיזוק והובלת הקהילה.

להיות מזכירת פרט בקיבוץ הזורע היה עבורי- תפקיד מאתגר, משמעותי ומעצים. המורכבות היא להחזיק את הכלל הקיבוצי להקשיב ולהבין את הקושי של הפרט. להיות הוגנת כלפי כלל החברים והגונה כלפי היחיד. ליומיום מתלווה חוויה של סיפוק עשייה ויצירה משמעותית. (ממליצה)

קיבוץ הזורע זה מקום שטוב לחיות בו. ורק נזכור ששום דבר לא מובן מאליו. בנייה זו עבודה קשה ומורכבת דורשת סבלנות וכוחות- ובעיקר לא נגמרת לעולם.

בברכה,

נטע הרפז

(מרכזת נושאי שיקום, רווחה, ייעוץ ובעצ"מ)

(הוקרא בפרידה של המזכירים מההנהלה צוותי עבודה וועדות)

נכתב בהזורע

80 שנה של עושר חיים ספרותי ותרבותי נאסף אצלנו בספרייה במהלך השנים. כאשר מביטים על כל אוסף הספרים שכתבו חברנו (חלקם הלך לעולמו, וחלקם עוד יוצרים וחיים בתוכנו), מתקבלת תמונה של חברה עשירה בנכסים.

יש שיוצרים בצבע – ולהם אלבומי אמנות או צילום.

יש יוצרים שכתבו מחקרים, ותורמים לידע שלנו.

יש יוצרים שכותבים זיכרונות, תאור של תקופה היסטורית או רומן לנפש.

אשרינו שיש לנו כאלה יוצרים.

בתערוכה המוצגת בספרייה במסגרת החג הקיבוצי וחג הספר שיחול בחודש הזה, בחרנו להציג את כולם על כל המגוון. לאלה שאינם חיים הוספנו דף מונצח קצר למען יכיר הדור הצעיר את היוצרים.

הכנסנו גם את עבודותיהם של חברים שאינם חיים בקיבוץ כיום. תודה לצוות הארכיון על העזרה בהכנת החומר.

רשימת המשתתפים:

יורם מירון	אייל אופק
מאיר מירון	מוני אלון
אפרת מס	אליעזר בארי
אברהם נגרי	אשר בנארי
עמוס ניקולאי (קוני)	יוחנן בן יעקב
לילו סטון	יהודה בן חורין
לאה פלג	מנחם גרסון
רפאל פלד	אהוד דור
גבריאל פלטי	דבורה דור
מנחם רביב	בלהה הרצוג
צבי רענן	זאב וייס
ארנון תמיר	ברונו וקסנר
יונתן שתיל	אסתר זהר
יוסף שתיל	לאה חזן
	רוני כוכבי
	טליה כלב
	דניאל לוי
	עזרא מאירהוף
	אילנה מיכאלי
	חן מענית
	שרה מענית

"לפתוח ספר טוב,
להיות מוקסם על ידו,
לשקוע בו, להאמין בו – איזה חג !"

ויקטור הוגו



התערוכה תיפתח ביום ג' 14.6 – לאחר חג השבועות בספרייה.

”מועדון אמצע הדרך” מתארח במרכז המבקרים היהודי יענקל'ס שטעטל



בכפר חסידים, קיים מרכז מבקרים גדול עשיר מרשים ומגוון, לשימור מורשת יהדות מזרח אירופה מהמאה ה-19 שבו ומסביבו, אוסף מוצגים רבים ומעניינים המספרים על חיי העיירה באופן חי, מגוון ומחוייך.

מרכז זה מושך אליו ציבור מכל הארץ, ובו מתקיימים גם אירועים וערבי תרבות רבים הזוכים להתעניינות ולהצלחה.

ביום חמישי ה-14.7.16, נתארח במרכז המבקרים הזה ונקיים בו ערב נוסטלגי בתמונות, שירה, סיפורים בלויי מוזיקלי, על ראשית הדרך, העלייה, ההתיישבות הבנייה והיצירה. ציוני דרך של הזרוע ושל הארץ בכלל. כל זאת באווירה מיוחדת וחמה בניצוחם של המנחים גדי יעקב וגדי רוה.

משך הערב כשעתיים ורבע, כולל הפסקה לארוחת ערב קלה.

אחרי חג השבועות תתלה על לוח המודעות הרשמה לערב זה, וחברי ”מועדון אמצע הדרך”, ומעוניינים נוספים, מוזמנים להירשם.

לאחר ההרשמה המקומית, בכוונתנו להזמין גם בנים עוזבי הקיבוץ. עלות הכרטיס לערב 100 ₪.

הנסיעה למקום (15 דקות), לא תהיה באוטובוס, אלא בכלי רכב פרטיים של חברים שייקחו איתם חברים שאינם בעלי רכב. תחבורה והסעות – בניצוחה ובאחריותה של טובה חגי פרטים נוספים יבואו בהמשך.

הצוות המכין

עודדה טובה ולאה



טיסת הפרידה של אמיר הרפז (אל"מ במיל')

ביום שישי האחרון, 3.6.16, התקיים בכנף 1, בסיס חיל האוויר רמת דוד, טקס מרגש מאד. בשעת בוקר מוקדמת של אותו יום המריאו שתי רביעיות F16 C ("ברק"), של טייסת 117 ועשו דרכן הרחק אל מעבר לאופק. את אחת הרביעיות הוביל חברנו אל"מ במיל' אמיר הרפז ואת השנייה סא"ל במיל' אלון אפיק, חברו הטוב מקורס 108 ושכנו באלון הגליל.

הפעם הרפז לא הוביל גיחת הפצצה נוספת ברצועת עזה וגם לא "ראו הוזהרתם" בחזית הצפון (דאעש, חיזבאללה ושות'). הפעם אמיר ואלון המריאו לטיסת הפרידה שלהם מחיל האוויר. בגיל 51 בדיוק (פלוס שבועיים), 33 שנים בחיל האוויר, מתוכן 28 שנים בקבע, 5200 גיחות ואלפי שעות טיסה הגיע הרגע של אל"מ הרפז להיפרד סופית מהחיל שהיה לו לבית.

במשך שעה שלימה טסו שתי הרביעיות מעל שמי הארץ, כל אחד משני המובילים הוותיקים מלווה בשלושה טייסים צעירים יותר. הם טסו לאורך גבול מצרים, מכתש רמון, ביצעו דימוי תקיפה במטווח חיל האוויר. אמיר ביקש לעבור גם מעל נבטים, הבסיס עליו פיקד בתפקידו האחרון בקבע (הבסיס הגדול ביותר בארץ), וכמובן עבר גם מעל הזורע, מיותר לציין.

באותו זמן התאספו עשרות רבות של מוזמנים באחד ההאנגרים ברמת דוד, שם ייערך עוד מעט טקס הפרידה כשכל מטוסינו ישובו בשלום לבסיסם.

בני משפחה, חברים מהחיל, חברי ילדות, עמיתים לעבודה, מפקדים וחיילים, כולם התקבצו ובאו וחיכו לשובם של המטוסים. והנה הם הגיעו, פתאום, בשני מבנים יפיפיים עברו מעלינו ומיד אח"כ כל מוביל בתורו שבר באחת למעלה ושמאלה ונפרד משאר המבנה ולא היה יותר יפה וסמלי מזה לומר זהו, סיימנו, תמשיכו בלעדינו.

ואז הם נחתו ואמיר ואלון הגיעו עם המטוס ממש עד הקהל. כל אחד בתורו מכבה את המנוע, מרים את החופה, מוריד קסדה, מחיאות כפיים (סוערות), אשתו של כל אחד עולה אליו ומגישה לו את תיק הקסדה. יורדים בסולם מחייכים, בטח גם קצת עצובים, כולם בקהל מצלמים למרות ש"אסור לצלם" וזהו, תם עידן... עוברים לטקס הפרידה.

הטקס עצמו היה גם הוא מרגש ביותר ולמרות שהיה לא קצר לא שיעמם לרגע, להיפך.

באופן מפתיע הסתבר שלטייסי החיל יש חוש הומור מפותח (הרפז: "מה דומה ומה שונה בין פיקוד על בסיס לניהול בית ספר? הדומה הוא שבשני המקרים אתה מתייעץ עם מי שצריך ואז מחליט ואומר מה צריך לעשות. ומה שונה? שבבית ספר כל אחד ימשיך לעשות מה שבא לו").

שורה של נאומים חגיגיים הייתה שם וכולם היו מעניינים, ספוגים בחן רב והומור.

גם נציגי המשפחות דיברו. נורית הקריאה דברים מרגשים על הרומן האישי ארוך השנים, שיש לה עם חיל האוויר ומי שריגשה במיוחד הייתה אביגיל, ביתם הבכורה של צפי ואמיר, שהקריאה בקול נרגש חיבור נפלא שכתבה. חיבור שראוי לפרסמו ברבים. בסוף הגיע שלב התשורות,

וזהו, שוב לחיצות ידיים, חיבוקים, צילומים ומתפזרים הביתה. ☞

ביום שישי האחרון התקיים ברמת דוד גם טקס מעודד. אותו טקס. שעה שסביבנו יהום הסהר
ודומה שמתחת כל תחתית קיימת עוד אחת שאיש לא ציפה לה, עמוקה הרבה יותר, ומדינת
ישראל שוקעת במדמנה קנאית לאומנית ודתית חסרת תקנה. והנה בתוך כל הדיכאון, שנראה
שאוטוטו הכל אבוד, פתאום אתה רואה סביבך מקבץ של אנשים נפלאים שמפיחים בך תקווה
שמה שהכרת ואהבת פעם עוד קיים במינונים מסוימים ואפילו גבוהים ברחבי הארץ הזאת.

כך שאולי לא הכל אבוד ויש עוד תקווה והרבה יופי פה ושם בארץ ישראל.

הטקס המרגש והמעודד ברמת דוד, היה גם מעט מדכא. כי ברור שזאת בועה, והטון הכל כך יפה
ונורמאלי והרמוני ששמעת וראית שם בהאנגר ברמת דוד, רחוק מלהיות הטון המייצג ובוודאי
הרשמי במדינה הזאת. במקום שהוא יהיה הכלל הוא לגמרי יוצא מן הכלל. ואתה שואל את
עצמך למה צריך להגיע למקומות כאלה אסקפיסטים משהו, כדי לחוש שוב גאווה ותקווה
ושייכות. אתה נמצא שם בסוג של היי, אבל עוד מעט הכל יתפזר ותצא משם ושוב תשמע את
הטונים הצורמים מכל עבר.

אז מה היה האירוע היפה הזה יותר, מרגש, מעודד או מדכא? נניח רגע לשני האחרונים מה גם שזו
תחושה אישית סובייקטיבית. מעל הכל היה זה אירוע מרגש וכל מי שהיה שם חש גם הזדהות
וגאווה גדולה.

אמיר, חברנו לקבוצת אילנות, כבר בגן צייר בעיקר מטוסים בצבעי הסוואה ולקח אותנו לראות
המראות ונחיתות ברמת דוד. אחרי שלמדנו לכתוב כתבנו כולנו מכתבים לרמי שהיה אז בשבי
המצרי. כשהתגייסנו, כמה מפתיע, אמיר היה לטייס קרב, חניך מצטיין של קורס 108 שעשה
קריירה מפוארת בחיל, השתחרר אחרי 28 שנה בקבע והמשיך לטוס במילואים.

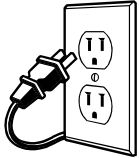
באזרחות לא התבלבל לרגע ופנה לחינוך ומהר מאד התמנה למנהל בית הספר העל יסודי משגב בו
לומדים כ-2000 תלמידים. והנה הוא כאן, נוחת בשלום מטיסת הפרידה שלו שעברה מעל כל ארץ
ישראל היפה ובכך נפרד מחיל האוויר שהיה לו לבית.

ואת מי עוד אמיר לא שכח להזמין? מסתבר שיש לו עמיתים חדשים. מנהלי בתי ספר של המגזר
הערבי והבדואי בגליל. שכנים שלו ממגידל כרום, סכנין, סלאמה ועראבה, איתם הוא בונה
שיתופי פעולה.

אמיר יקר, אנחנו גאים בך ואוהבים אותך. את הצניעות שלך, האיכויות, הערכים, העקשנות,
ההתמדה והחברות. וגם את ההומור שלך. מיותר להוסיף בהצלחה כי ברור שתצליח אבל בכל
זאת, המשך והצלח!

ארן ריילינגר





עידוד חיסכון בחשמל באמצעות זיכוי כספי בשעות השיא של חודשי קיץ 2016

חברת אורות הזורע בשיתוף עם משקי הקיבוצים, יקיימו בחודשים יולי-אוגוסט 2016 תוכנית בקרב משקי הבית בקיבוץ הזורע, שמטרתה לעודד חיסכון בצריכת החשמל בשעות השיא על ידי מתן זיכוי כספי למשתתפים.

מטרת התוכנית היא לבדוק את האפשרות להשפיע על צריכת החשמל של הצרכנים באמצעות תמריצים כלכליים כך שפרופיל הצריכה הכולל של חברת החלוקה יהיה חסכוני ויעיל יותר.

יודגש כבר בראשית הדברים כי חברי הקיבוץ יכולים רק להרוויח מהתוכנית.

שימוש בחשמל בשעות השיא בקיץ מייצר עומס על מערך התשתיות של הקיבוץ, וכן החשמל שמיוצר בשעות האלו הנו חשמל שמקורו בדלקים יקרים שגורמים לזיהום אוויר (סולר ומזוט). צרכן שיצליח להפחית את צריכת החשמל שלו בשעות השיא של עונת הקיץ (חודשים יולי ואוגוסט 2016) ויעמוד ביעד של צריכה חסכונית, יזכה לתמריץ כספי בסך 160 ₪. בנוסף לזיכוי הכספי ייהנה הצרכן גם מחיסכון לכל קוטי"ש שנחסך.

שעות השיא בחודשים יולי – אוגוסט הן:

בימים א'-ה' בין השעות 17:00-10:00 (לא כולל שישי ושבת !)

צריכת החשמל החסכונית שהוגדרה עבור כל שעות השיא ביולי - אוגוסט הינה 246 קוטי"ש. צרכן שיעמוד ביעד של צריכה זו או נמוכה ממנה, יזכה בתמריץ הכספי כאמור.

- התוכנית מיועדת לכל בתי האב בקיבוץ המחויבים בתעריף חשמל "ביתי" קבוע (לא רלוואנטי לחברים שמחויבים לפי תעריפי התעו"ז).

- לא נדרש רישום מראש, הזיכוי יתבצע אוטומטי בהתאם לנתוני הצריכה שירשמו במונה החכם המותקן לכל צרכן במידה שעמד ביעדי הצריכה החסכונית.

- בכל מקרה צרכנים שצרכו יותר מצריכת היעד שהוגדרה לא ייפגעו ויחויבו כרגיל.

כיצד ניתן לחסוך בחשמל בשעות השיא

בשעות השיא של הקיץ, למרות מזג האוויר החם הצפוי, ניתן בהחלט לחסוך בחשמל באמצעות מספר פעולות פשוטות:

- כיוון של הטמפרטורה במזגן ל - 24 מעלות במקום 19 או 20 מעלות – חיסכון של כ- 20% לפחות בצריכת החשמל של המזגן.
- דחייה במועד ההפעלה מחוץ לשעות השיא של מכשירים זוללי חשמל כגון: דוד חימום, תנור אפייה, מכונת כביסה, מיבש כביסה. ☞

על פי הערכתנו משפחה ממוצעת יכולה לחסוך כפליים -

1. צריכה יעילה ולא בזבזנית של חשמל.

2. החזר כספי על צריכה נמוכה.

לפרטים נוספים והבהרות ניתן לפנות טלפונית או במייל ל: יצחק לאי, שבתאי פרידמן,
אלון פלד

עדכונים מצי הרכב



מצבת צי הרכב שלנו עומדת כרגע על 32 רכבים.

- רכב 67 טידה יצא ממצבת הרכבים עקב תאונה.
- בחודש האחרון נרכש רכב חדש של נהג + 8 נוסעים. מספרו בסדור 66 אי-800. מצויד גם בו גרירה למי שנוזקק לכך. הותקן בו בימים האחרונים, בהשקעה גדולה, מזגן לחלקו האחורי, לנוחות הנוסעים בקיץ הלוהט.



- רכב 1H 65 הוותיק אמור היה להימכר. החלטנו להשאיר אותו בצי הרכב עד שינפח את נשמתו בבוא היום... לשימוש החברים בהעברת ציוד וכן בנסיעות לים ושימושים דומים בסביבה הקרובה והרחוקה. נא להיעזר בי בשיבוץ הרכב לייעוד הנדרש.

*תזכורת – בנסיעה ארוכה מומלץ להיכנס למוסך לפני הנסיעה לבדיקת שמן+מים+גלגל רזרבי.

*בכל הרכבים בתא בו נמצאים רישיונות הרכב יש דף צהוב ובו כל הפרטים ומספרי הטלפון של מנהל המוסך (עלא) של הגרר עמו אנו עובדים (מונדר) ושלי (טובה), בעת הצורך נא להיעזר בו (שלא נזדקק...)

*אני עושה מאמצים לשמור על ניקיון הרכבים – אנא עזרו לי בכך.

להזכירכם – צי הרכב אינו מצויד ברכבי שטח ולא בנגמשים. אל תבחנו את המכוניות בנסיעה בשטח – הנזק כבד מאוד!!

ותזכורת אחרונה – למלא דלק!! לא נעים למצוא רכב עם מיכל ריק היורד לתחנת הדלק על אדי דלק בלבד!!

מהמוסך מוסרים - כל מי שמתכנן קניית רכב מוזמן להתייעץ לפני הקנייה – ולהביא את הרכב המיועד לקניה לבדיקה חינם במוסך הזורע. נסיעה נעימה ובטוחה לכולנו.

טובה חגי – צי הרכב

לזכרה של וורדה



אימא יקרה!

הבולגרים באים, הבולגרים נעלמים...

כל-כך סמלי שאת כמעט מאחרוני הבולגרים שעוד נותרו בהזרע. אישה צנועה, שקטה, מסתפקת במועט, לב רחב, מכניסת אורחים מדופלמת, אוהבת אדם. זוכרת ראשונה את כל ימי ההולדת של כולם, אפילו של צוות איתמר, בניגוד מוחלט לבנך שלא זוכר אפילו את ימי ההולדת של בניו.

אימא, חבל שהימים האחרונים היו קשים. כך, ללא הודעה מוקדמת, לפני מספר שבועות התחילה התדרדרות מסחררת שאיש לא יכול היה לעצור. ולמרות הימים הקשים האלה, אנחנו מעדיפים לזכור אותך בריאה, תוססת, נלחמת בחירוף נפש על עקרונות הקיבוץ ולא מוותרת.

אני זוכר איך תמיד הצלחתי להרגיז אותך כשאמרת לי – "הצעירים כל כך אוהבים אותי", ואני עניתי לך: "אם כך, תני להם להעביר את השינוי שהם כל כך רוצים בקיבוץ", ואת לא ידעת איך להתמודד עם אמירתי המפרגנת לך ולצעירים גם יחד.

לפני 51 שנה חיך השתנו ונעשו קשים מנשוא, כשאבא החליט להקים בית חדש. לחצנו עלייך שלא תישארי לבד, ואת לא הסכמת. טענת בתוקף שאת עושה את זה למעננו – למען בתיה שהייתה אז רק בת 6, ולמעני שהייתי נער בן 13. כך עברו השנים ואת נשאר לבדך, עומדת על שלך בנחישות. בכל בוקר היית צועדת בשבילי יערות הזרע ששבו אותך בפריחתם המשכרת.

התמדת להגיע להנהלת החשבונות ולעשות עבודתך נאמנה, ללא כל דרישות או תלונות. אנחנו עזבנו את הקיבוץ והקמנו בית חדש באזורים מרוחקים מעט מהזרע. המרחק הקשה עלייך, אך בנחישותך הרבה המשכת לעבוד בשבילי עקרוניתייך ולקיים בית קיבוצי שוויוני, שלפעמים אפילו עורר קנאה.

ביתך היה תמיד פתוח לכל דורש, וכך גם הפך גיגי אהובנו לאחינו ובן ביתנו. ובאותן אהבה ומסירות שבהן גידלת אותו, הוא סעד אותך כמו בן בחודשים האחרונים לחיך. ולא רק הוא מצא אצלך בית חם – גם רבים מהתושבים החדשים שבאו לקיבוץ מצאו בביתך חום ואהבה וניחוחות משכרים של בורקס בולגרי משובח. הידידות שרקמת איתם עזרה לך במעט להתגבר על כך שאנו גרנו רחוק ממך.

לפני 4 שנים, כשחגגתי יום הולדת 60, ראיתי אותך במיטבך. לאחר הרבה שנים זכית שוב לפגוש את כל המשפחה והחברים. קרנת מאושר ואפילו מעדת מרוב התרגשות, אך המשכת לחיך ולהתענג על המפגש. כזאת היית – אישה של חברים ומשפחה, אוהבת אדם, בקיצור – בולגרית אסלית.

כשהגעת לבית שקמה זכית לטיפולו המסור והאוהב של הצוות הנפלא. הם כל כך אהבו אותך, ☞

ואת אהבת אותם. בית שקמה הוא מודל לדו-קיום בין ערבים ליהודים שכולו אהבה, והלוואי שהחברה שלנו תשכיל ללמוד משהו מהשליחות המשותפת הזאת. בתיה ואני התאהבנו בכולם ועל כך תודתנו לכולכם על הטיפול המסור, הנפלא והאוהב באימא.

ברגעייך האחרונים החזירו לך אהבה כמו זו שתמיד נתת לכולם. כך נזכור אותך – שקטה, צנועה, אוהבת, מכניסת אורחים, בולגרית אמתית ואימא למופת!

יהי זכרך ברוך,

אימא אהובה

אבי



הספד לסבתא ורדה

סבתא יקרה,

לפני יום אחד ועוד כמה שעות נדם ליבך. הלכת לעולמך בדיוק כמו שהלכת בעולמך – בשקט, בשלווה, בלי דרמות או היסטריה או לחצים. וגם, כמובן, בצניעות האופיינית לך, לא עושה עניין מעצמך או מהכאבים שלך, מאופקת ומסתפקת במועט. מזה כשבועיים, כשכבר ברור לכולם שפתיל חייך הולך ומתקצר במהירות, מחשבותיי נודדות לעיתים תכופות אל הרגעים, התחושות, והזיכרונות הרבים שיש לי מה ביחד שלנו, של נכד וסבתו.

אני נזכר בי, ילד קטן מהנגב היבש, שמגיע לביקור או חופשה אצלך בקיבוץ ומגלה דרך העיניים שלך, עולם ירוק ומופלא של יערות ונחלים זורמים ואורניות שצומחות תחת כל עץ רענן. אני נזכר בציפייה המשותפת שלנו לזרימה בוואדי ממרומי הגשרונים הפזורים ברחבי הקיבוץ. איך אספנו יחד אגוזי מלך, פקאנים, פטל ותותי עץ. אלה היו עבורי ימים קסומים ובעזרתם למדתי להכיר אותך ואת דמותך השלווה, המחוברת לטבע.

כעבור שנים היינו לנערים צעירים, ובאנו אלייך לבדנו כדי לבלות את חופשות הקיץ אצלך בקיבוץ. תמיד דאגת לנו לכל, אבל גם נתת לנו המון חופש ועצמאות להסתובב בחוץ עם החברים. בניגוד למה שאולי מצופה מסבתות, אף פעם לא הלחצת אותנו ולא חרדת לנו ולא גוננת עלינו יתר על המידה.

אהבנו כל כך להתארח אצלך – תמיד היה נעים בבית הזה שלך, המלא בכל טוב והגדוש בצנצנות מעשה ידייך הטובות: הררי ריבות קונקווט, שזיף ומשמש, זיתים שחורים מלוחים וירוקים סורים דפוקים, עוגות ועוגיות, והמקרר כמובן עמוס בקופסאות מסודרות וספורות בקפידה, 61 בורקס תרד, 34 בורקס תפו"א, 27 בורקס גבינה. ☞

רצה הגורל וכבר מיומי הראשון בצבא, וגם לאחר מכן, במהלך הלימודים באוניברסיטה, הצטלבו דרכיי עם דרכיו של יוני מהקיבוץ, ומאז הוא היה מאין יונת דואר שעפה לה בינינו ואיש הקשר שלי אליך. לא היה שבוע לאורך כל השירות הצבאי שלי שבו לא שלחת חבילת קרטון ובתוכה בורקסים ועוגות שיספיקו לכל חברי הצוות, ובצמוד אליה כרטיס ברכה עם תיאור מפורט של תכולתה: "63 בורקס תרד, 18 עוגות דבש, חיבוק דב ונשיקות על כנפי יונה לכל חברי הצוות. אוהבת, ורדה". את ללא ספק היית הסבתא המוכרת והאהובה ביותר על חברי הצוות שלי, וכנראה גם על היחידה כולה.

בעניין זה זכורה לשמצה אותה תקרית מסתורית ומביישת שבה נגנבה החבילה השבועית בבוקר יום ראשון אחד, באוטובוס עמוס חיילים, בזמן שיונת הדואר הנאמנה שלנו משלימה את שעות השינה החסרות לה. גם שנים ארוכות אחרי שהשתחררנו מהצבא והמשכנו הלאה, סירבת להשלים עם המחדל הזה, ומי שמכיר את יוני גם יודע שהוא מעולם לא סלח לעצמו. ובצדק.

עם השנים למדנו להכיר ולהעריך עוד צדדים באישיותך ועוד סיפורים מעברך – את פועלך בפלמ"ח וגם את מורשת הקרב מיער בירייה שעליה אהבת לספר. את היכולת שלך להעמיד את אבא במקום ולגרום לו להרגיש שוב פעם קצת "בניק" – את כנראה היחידה בעולם שידעה לעשות את זה. את הגאווה הגדולה שלך במשפחתך – בילדים, בנכדים, בנינים. חשובה לך מאוד הייתה שיחת הטלפון השבועית שתמיד הקפדת עליה. וגם אם לפעמים היינו קצת חסרי סבלנות, את לא סיימת עד שלא התעדכנת מה שלום כולם ומה כל אחד עושה – בחיים בכלל וברגע זה ממש.

אבל בעיקר הרשימה אותי תמיד העמידה האיתנה שלך, ולעיתים העקשנית, על ערכיך ועקרונותיך. ערכים ועקרונות שהפכו בעידן שלנו למצרך נדיר כל כך, ומי בכלל צריך אותם בעולם וירטואלי שבו העיקר הפך טפל, והטפל הפך לעיקר. את היית אדם של זמן אחר ושל קיבוץ אחר וגם של ארץ אחרת, ובמובן הזה אני מוצא נחמה בכך שיותר לא תצטרכי לראות את כל הדברים שאת מאמינה בהם נרמסים לנגד עינייך. זהו סבתא, את משוחררת מההכרח השנוא עלייך כל כך להתפשר ולהבליג ולעגל פינות. את חופשייה לשוב ולהיות החלוצה האידיאליסטית והגיבורה שתמיד היית, מבלי שאיש ילעג לך או יחשוב שעבר זמנך. מעכשיו זה תמיד יהיה הזמן שלך.

סבתא יקרה, צר לי שבשנתיים האחרונות, עם ההתדרדרות במצבך, הלך והתרופף גם הקשר שלנו ולא ראית אותנו מתבגרים ממש מקרוב וגם את נינייך לא הכרת לפרטי פרטים. אבל אני יכול להבטיח לך שמעכשיו והלאה, בכל פעם שנעצור בהזורע נבוא אתם ליער שלך, ונקטוף ביחד אגוזי מלך ופקאנים ופטל ותותי עץ. וכשנתעייף נשב לנוח מתחת איזה עץ ונספר להם על הימים ההם ועל הזמן הזה ועל הסבתא שלנו, שלא הייתה עוד אחת כמוה בעולם כולו.

חיבוק דוב אחרון לך, סבתא שלי, ונשיקות על כנפי יונה.

ניצן



אמא יקרה,

מִסְבִּיב יְהוֹם הַסַּעַר,
אָךְ רֵאשֵׁנוּ לֹא יִשַׁח
לְפָקְדָה תְּמִיד אֲנַחְנוּ,
תְּמִיד אָנוּ, אָנוּ הַפְּלִמְ"ח

אלה שורות השיר שמתרוצצות לי בראש בימים האחרונים.
גופך שכאב בימים האחרונים הלך ונחלש, הנשימות נעשו כבדות, עיניך עצומות רוב הזמן ואת הולכת ומתרחקת ממני, מאיתנו. אבל לא מוותרת. הנחישות, העקשנות והכוח החלוצי שאפיינו אותך כל כך, מלווים אותך עד הנשימה האחרונה.

כשד"ר סרור התקשר לבשר לי על פטירתך, אמרתי לו שאבי ואני כבר כמה ימים בסרט שכל יום צריך להיגמר והוא מצידו השני של הטלפון אמר, התקשרתי להגיד לך שהסרט נגמר. אני הרגשתי שיחד עם הסרט הסתיימה תקופה.

תקופת הפלמ"ח
תקופת הקיבוץ שלפני ההפרטה
החלוציות

עוד אבן נפלה מחומת המגן שהקימה את המדינה ואת הקיבוץ.
ואני התבגרתי עוד קצת, אני אמא לילדים בלי אמא לפנק ולאהוב.

אמא אני נפרדת ממך כבר תקופה, כל פעם קצת. ההבנה הזאת שהאמא האנרגטית והתזזית שלי הופכת ונהיית תלויה, היא עובדה חיה, שצריך להתמודד איתה. אני משתדלת לפנק אותך כמה שיותר, להביא לך את האוכל שאת אוהבת, את הפרחים הכי יפים שיש בחנות, לנשק ולחבק אותך ולהיות בשבילך הכי הרבה שאפשר. המרחק ממך לא פשוט, אבל אני עושה את המיטב להקל עליך.

אני מוצאת נחמה בטיפול המסור והאוהב של גיגי, שלא עזב אותך עד רגעייך האחרונים. גיגי, אתה איש יקר ואהוב, תודה גדולה לך. ועוד נחמה ביחס שזכית לקבל בבית שקמה. היית מוקפת בחבורה של אנשים שאנושיות היא נר לרגליהם. איזו אהבה, חמלה ורגישות העניקו לך ולנו, כל כך לא מובן מאליו. אני מודה להם בשמי ואם אפשר בשמך.

אמא, היית בת אדם במלוא מובן המילה. הייתה בך אהבה גדולה לאנשים ויכולת לתת. אני בחרתי לאמץ את התכונה הזאת שלך.

נגמרה תקופה ואת מוצאת לך מנוחה נכונה ואולי תנוחה נכונה לכאבים שהיו לך. את איתי תמיד בגוף, בלב ובנפש, ויש ממך גם בילדי. אני מודה לך על כל מה שנתת לי וגם על מה שלא. כל אלה הם מי שאני היום. חיבוק גדול ונשיקה.



בתי

חברי הזורע יקרים!

נפלה בחלקנו זכות גדולה לגדול בקיבוץ הזורע בילדותנו המופלאה.
שנים רבות לאחר מכן נפלה בחלקנו זכות נוספת
לראות מרחוק ומקרוב את טיפולו המסור של הצוות בבית שקמה
באמנו החולה ואת חבריה בקיבוץ שבאו לבקרה.
התרגשנו מאוד מארגון הלוויה וממספרם הרב של החברים
שבאו ללוותה בדרכה האחרונה.
רצינו להודות לכולכם מקרב לב על היחס, הטיפול, האהבה
והמסירות שנהגתם באמנו.
מי ייתן ונמשיך לאהוב איש את רעהו ולתמוך זה בזה כשנזדקק לכך.



תודות מכל המשפחה,
בתיה סופר ואבי פרחי.

לחברים שלום,

המשק שימור וסיבולת האסם:

נבחר קבלן לביצוע, לאחר מכרז בין שלושה.
נפגשתי עם צוות מנירלט שיביא את המלצותיו לדרכי וחומרי השימור.
השקוץ הוא יש פגישה עם מנהל אלזר הצפון לשימור בניינים (יתכן
ונקבל גם סיוע כספי).

כמו כן נבדקת האפשרות לקבל סיוע גם מהמועצה האזורית שלנו.
ההצעה שנבחרה ברוב קולות - הצעה מספר 1 (רק שימור האסם ללא
ציורי קיר)

חברי הקיבוץ שהשתתפו בציובה האסם :

אפרת אילן 6



דלית לוי 5



אהוד דור תמונה 4



תודה רבה לפגושכם

שאר התמונות בוצעו ע"פ הזמנה שלי אצל ציורי הקיר אשר
היו במכרז לביצוע העבודה.

כל הכסף, המיועד לשימור האסם, מקורו בתקציב הפיתוח של המועצה
שלנו וכן מהמועצה לשימור אתרים מחוז צפון.

תחילת עבודות השימור, בסוף חודש לה, יוני 2016.

צמרת

מוזמנים להרצאה מרתקת

ההרצאה תתקיים ב- 10.6.2016 במועדון לחבר
בקיבוץ הזורע בשעה 20:45

נילי אברמסקי

ריצה היא דרך חיים שנותנת עוצמות ומעניקה כוחות בכול רמה ורמה.
אתלטית, רצה החל מגיל 13 (1983) ועד היום.
18 שנים בתור מקצוענית.

ענף: ריצות ארוכות

השיגה שיאים ב:

- * בעלת מעל ל-60 תארי אלופת ישראל.
- * מחזיקה בשיאי ישראל במגוון מקצועות: 3000, 5000 (בעבר), 10000, חצי מרתון ומרתון.
- * השתתפה במשחקים האולימפיים באתונה (2004) - מקום 42 מתוך 82 רצות במרתון.
- * השתתפה באליפויות אירופה – מינכן (2002), גטבורג (2006) ואליפויות עולם - הלסינקי (2005), אוסקה (2007).

הרצאה:

ההרצאה עוסקת בסיפור האישי שלי.

* העיסוק בריצה שהחל באהבה לריצה ועד להגשמה ומימוש היעוד האישי שלי דרך הספורט.

* העוצמות והחוזקות שהספורט העניק לי וחווית המסע לאורך השנים.

* העיסוק בריצה כבר מעל ל-30 שנה.

* הריצה במסע החיים העוצמה והפרופורציה והכלים להתמודד עם אתגרים.

* הריצה ככלי להעצמה אישית בכול רמה ויכולת להתמודדות עם אתגרי החיים.

הציבור מוזמן לשמוע הרצאה מרתקת





חדש בקיבוץ הזורע

חגיגה לציפורניים!
טיפול מפנק ומרענן

לק ג'ל ידיים ורגליים
טיפול פדיקור רפואי
מניקור

"אצבעות"

ליאת כפרי 054-8808110